

**D. Marcvs Evangelista. Rodolphi Gvaltheri Tigurini in
Euangelium Iesu Christi secundum Marcum Homiliæ
CXXXIX.**

Gwalther, Rudolf

[S.l.], 1570

VD16 W 1048

Homilia XLI. Et cùm traiecisset Iesus nauis rursus in ulteriorem ripam,
conuenit turba multa ad eum, & erat circa mare. Et ecce uenit quida[m]
principum Synagogæ, nomine Iairus, & cùm uidisset eum, ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71833](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71833)

no accedat: nec ferendi sunt iuxta Pauli praeceptum dicitur homines, qui suis rebus omisit circa ea. 2. Thess. 3. occupantur, quae nihil ad ipsos spectant. Sed hoc obiter. Nostrum fuerit Dei beneficium agnoscere, & deprecabatur eum multum, dicens: Filiola mea in extremis est, oro ut uenias, & imponas illi manus, ut salua sit, & uiuet. Et abiit cum illo, & sequebatur eum turba multa, & comprimebant eum.

Et cum traieisset Iesus nauirursus in ulteriorem ripam, conuenit turba multa ad eum, & erat circa mare. Et ecce uenit quidam principum Synagogae, nomine Iairus, & cum uidisset eum, procidit ad pedes eius, & deprecabatur eum multum, dicens: Filiola mea in extremis est, oro ut uenias, & imponas illi manus, ut salua sit, & uiuet. Et abiit cum illo, & sequebatur eum turba multa, & comprimebant eum.

Omnes Euangelista Christum Iesum in sua uenisse, sed a suis non receptum esse scribit. Exem- Argumentum
plum eius rei in praecedenti historia uidimus. Venit enim Christus ad Gadarenos, & euidenti mi-
seratio, se promissum humani generis redemptorem esse declarauit, qui serpentis ueteris caput con-
traxit, & ex illius tyrannide afferat. Idem tamen illum indignissime reiciunt, & illi porcos prefe-
rent. Est hoc proprium mundi, quod propter opera sua praua saluiferam ueritatis lucem odio pro-
sequatur: nec desunt nostro saeculo, qui Gadarenos istos egregie imitantur. Pergit autem in historia
in contextu Marcus, & quid porro fecerit Christus docet: qui locus diligentem considerationem
meretur, eo quod luculentum bonitatis Christi & propensae erga nos uoluntatis argumentum habet,
& simul officij, quod illi debemus, nos admonet.

Christus ab in-
gratis discedit.
Luc. 8.

Et primo quidem a Gadarenis discedit Christus, & traiecto lacu eo, unde soluerat, reuertitur. Christus ab in-
gratis discedit.
Luc. 8.
Mox uero ad illum ingens hominum turba confluxit, quae illum haecenus auide expectarat, sicuti
Lucas scribit. Quo exemplo admonemur, quibus maneat, quid saluem in Christo ingrati fastidiunt,
& illi carnis ac mundi studia preferre solent. Discedit ab illis Dominus, & ingratos suo ipsorum
arbitrio relinquit, quod illis deinceps maximarum calamitatum principium est, & tandem extre-
mam interitum iisdem conciliat. Quia enim in solo Christo Deus nobis placatus est, si illam tollas,
nihil praeter Dei iram & maledictionem nobis relinqui necesse est. Et multis exemplis docemur in-
Joan. 3.
finitis malis etiam in hoc saeculo illos adobruui, a quibus propter ingratiuudinem et impiam Euangelij
contemptum, Dei regnum auferitur. Deserunt hoc Iudei, qui postquam Christum reiecerunt, iam
annos mille quingentis in toto terrarum orbe, ceu publicum quoddam & uniuersale vindictae diuinae
exemplum vagantur, & omnium ludibrio expositi tam regno quam sacerdotio & cultu externo ca-
rent. Nec minus multo cum Graecorum ecclesiae actum fuisse constat, in quarum exemplo hoc cum-
primis memorabile est, quod cum anno Christi incarnati 1438. in Florentino Concilio Eugenij Pa-
pe datus circumuenti Romanae ecclesiae sese subiecissent, mox ab eo tempore anno nimirum 1452
Constantinopolis imperium amisere, & Turcis seruire coacti sunt. Et nostro saeculo uarijs af-
flictibus exercitatos, & graui seruitute oppressos fuisse uidimus aliquos, qui Christi & ueritatis
abrogatione mundi amicitiam & pacem huius saeculi redimere uoluerunt. Quorum consideratio nos
moneat, ut de Christo retinendo potius, quam de ijs quae carni adlubescunt cogitemus: quando
ut mundo quidem hoc inquam serui poterimus, nisi Deo propitio utamur, cuius fauor ab ipso Christo
dependet.

Christus sem-
per inuenit qui
illum recipiant

Ceterum consolationis plenum est, quod etsi Christum Gadareni reiecerint, non desunt tamen
qui eundem magno desiderio expectent, & uenientem ardentis studio recipiant. Solum idem semper
inuenit, & ab ingratis quidem regnum Dei transfertur, nunquam tamen totum excinditur, ut nul-
lum omnino inter homines locum habeat. Terreat hoc ingratos & contumaces Euangelij contempro-
res qui de Christo & fide Christiana omnino actum fore putant, si illum abs se discedere cogant. In-
ueniet enim is alibi locum, ubi regni sui sedem constituat, & vires suas aduersus illos potentius exer-

Christus sem-
per inuenit qui
illum recipiant

Psal. 27.
Zach. 9.
Ist. 2. 4. 49.

Christus ad be-
nificendum
redit.
Matth. 5.

Iairus Synago-
ge primiceps
Christum con-
uenit.
Ioan. 9. 12.

1. Tim. 2.
Ist. 61.
Exod. 1. 2.
Ist. 11.

1. Reg. 18.

Ioan. 3. 7. 19.
Matth. 27.

Fides Iairi.

Matth. 10.
Marc. 8.
Luc. 7.

ceat. Nec enim vel pauculis quibusdam vel vni alicui loco alligatum est regnum eius, sed per o-
bem vniuersum extenditur, sicuti prophetarum oraculis docemur. Nunquam ergo aliorum iustitiam
cumacia siue leuitate et defectioe terreri debemus, vt de Christi regno spem abijciamus: Quia
aliter hostes imitemur, & ad nos venientem fide vera excipiamus, & sic saluti certa & salu-
in illo fruamur, &c.

Moneo hoc praesens Christi exemplum, qui vbi hos sui amore & studio inflammatos videt, nec
ad miracula, quibus suam illis beneficentiam testetur, redit. Adeo non absterretur hominum qu-
rundam ingratitude, vt potius in indignos quos frequenter beneficia conferat: sicuti suo exemplo
eos arguit, qui propter ingratos aliquos a benefaciendo in vniuersum abstinent. Coniunguntur ca-
terum in praesenti duo miracula, quae illi, quod proximè vidimus, pulchre subserviunt. Illic enim scilicet
boli domitorem esse docuit, hic verò se peccato etiam mederi, & ipsius mortis quos videtorem esse
monstrat. Vnde colligere possumus, illam nobis salutem omnibus numeris absolutissimam acquies-
se. At quia alterius tantum modo prima pars modo recitata est, persona singula, quae in ea propo-
nuntur, nobis inspiciebat erunt.

Primus hic Iairus producit, de quo quis fuerit, & quid fecerit, narratur. Synagoga priuata
fuit. At qui eius ordinis homines Christo infensissimos fuisse constat, adeo vt de Synagoga etiam
esse statuerint omnes eos, qui in ipsum credebant. Hunc tamen de Christo melius sensisse patet, quod
licet hucusque distimularit, nunc tamen in extremo filiae periculo illum conuenire, & ab illo optinere
tere voluit. Adeo magnus est aduersorum vsus, & tanta afflictionum vis, vt qui in secundum
languent, & quidvis simulare ac distimulare norunt, tandem vbi necessitas aliqua videret, conu-
mulatione posita, ad solum Christum confugiant, & sic re ipsa fidem in illum proficiantur. Vnde
quaedam huius generis exempla in nonnullis, qui cum per omnem vitam Papiisticis adhaerentibus
multum tribuerent, aut saltem tribuere videri vellent, iam morituri fidem in vnum Christum pro-
fessi sunt, & hunc vnicum saluatorem atq; mediatorum apud Deum patrem agnouerunt. Alio-
nent haec inuicem, ne de vno hominum genere desperemus. Vult enim Deus omnes ordines & omnes
homines saluos fieri, & in veritatis cognitionem venire. Et idem hostes suos misericorditer saluos
vt velint noluit, in sua terra (sicuti Isaias inquit) Christi cultoribus portionem aliquam et locum
dare cogatur. Est hoc videre in Pharaone, qui cum Dei populum extinctum vellent, eiusdem salu-
cem & assertorem filij loco habet, & in omni Aegyptiorum sapientia institui curat. Sic Acheron,
dum Dei prophetas persequitur, inter domesticos suos Abdiam habet illorum nutritium. Etiam
phariseos atq; scribas, Christi hostes acerrimos, Euangelista non modo Iairum hunc, verum etiam

Nicodemum & Iesum numerant, qui primò quidem occulti discipuli, tandem vero Christi
gloriae ipsius fortissimi vindices fuerunt. Nec dubium est, multos hodie istorum similes in ho-
gum aulis versari quos vinam Deus spiritu suo ita confortet, vt per illos Christi gloria
prouehatur.

Porrò videamus quid Iairus hic noster fecerit. Ad Christum venisse dicitur, & vbi illum non
videt, ad pedes illius prociat, filiae suae in extremis agentis sortem exponit, & magno cum afflic-
oratur, vt domum suam venire, & iam morienti manum imponere dignetur, ita fore confidit, vt
ua fieret. Sunt haec non obscura fidei in Christum, quamuis imperfectae, argumenta. Huius enim
opus est, quod Christum inuocat, & quidem publice, quod confessionis loco est, quam à suis Christus
passim requirit. Imperfectiorem verò adhuc fuisse ex eo apparet, quod corporale Christi praesentium
necessariam esse putat, longè inferiori Centurione, qui solum Christi verbum sufficere credebat. Sed
ea est carnis nostrae imbecillitas, quam Christus non abijcit, modò manent in nobis fidei semina,
quibus tandem confirmati maiores progressus faciamus. Videant tamen hic, quam egerit (si digne
placet) suam fidem iactitent, qui hodie Christum tunc demum nobis salutarem esse contendunt, cum
Caena corporaliter praesentem sese exhibeat, & verum suum corpus nobis contrectandum & delectandum
conterendum praebet. Sic enim verba Canonis Papiistici, Ego Berengarius, sonant, quem illi pro
orthodoxo & Christiano agnoscunt. Nos potius illum in calis queramus, & animis illius subleuatis
lo per fidem fruamur, & mox nos ipsius virtute & merito pacisci & rescisci sentiamus, vt nec per se
nec manducatione corporali opus sit.

Sed ad
enim tant
paterni aff
fide rega
molestis e
dum, sicut
Anum e
has sangui
merat, a q
fratrem su
ha diliger
sed omisi
lata, & il
liberi agn
gratiam a
parentes
res eueha
gnat, & e
quidem p
lure salici
At non m
venierant
Cetero
goge decr
Iste accor
emri pat
lurem sic
multa E
lar erga s
hor illoru
intercesso
lum & s
Iste, ne q
stemur, a
Resist
rum huius
cipem à
Nam vt
glicia bis
uore pena
salutis n
uar. Ipsi

Sed ad laicum redeamus, in quo simul cbaritatem videre licet, quae à fide separari nequit. Quod Charitas laici.
 tantum tanto zelo pro filia intercedit apud eum, quem plerisque inuisum & exosum esse sciebat, magnum
 patris affectus & amoris indicium est, quem animis nostris Deus ipse inseuit, nec illum improbat,
 fide regatur, quae omnia ad Dei gloriam & proximi salutem dirigit. Hinc est, quod affectum hunc
 reuerentius ed vehementiorem videmus, quod ardentius in illis est gloria diuinae & humanae salutis stu-
 dium, sicuti Iacobi patriarchae, Davidis, sororum Lazari & multorum aliorum exempla restantur.
 Quis ergo audiendus sunt, qui fidem ab eiusmodi affectibus ita alienam esse volunt, ut ex homini-
 bus sanguis aut truncos faciant. Sane enim à 50701 illi, quos Paulus inter nouissimi seculi pestes nu-
 merat, à quibus fideles sibi cauere iubet. Quibus ego libenter illud Ioannis obiecerim: Qui non diligit
 fratrem suum quem videt, Deum quem non vidit, quomodo potest diligere? At quomodo fratrem in Chri-
 sto diligit, qui eos inhumaniter negligit, quos et fidei societates & naturae lex illi prae alijs commendat?
 Sed omisit istis, sui officij hic & parentes & liberi meminisse debent. Inuigilent illi pro liberorum sa-
 lute, & illos educant per eruditionem & correptionem Domini. E contra parentum fidem ac studium
 liberi agnoscant, cuius tantum meritum esse gentium philosophi olim viderunt, ut parentibus digna
 gratiam à liberis nunquam referri posse dixerint. At o deplorandam nostri seculi peruersitatem, quo
 parentes quidem laboribus, curis & sollicitudinibus perpetuis fatigantur, ut liberos ad opes & hono-
 res erubent, & illorum moribus contristantur: plerique, verò liberorum parentes senio confectos negli-
 gunt, & eorundem mortem auidi expectant, ut illorum laboribus collectas opes dilapident. Peccant
 videlicet parentes in eo, quod de liberis ad opes & honores euehendis potius quam de aeterna illorum sa-
 lute solliciti sunt, & hanc ipsorum curam praeposteram liberorum ingratiitudine Deus iuste ultiscitur.
 Et non minor liberorum culpa est, qui eos tam turpiter negligunt, qui se totos illorum commodis im-
 penderant.

Gen. 37.
 1. Sam. 12. 18.
 Ioan. 11.
 2. Tim. 3.
 1. Ioan. 4.
 Parentum & li-
 berorum officia.
 Ephes. 6.

Ceterum tempus est, ut ad Christum transeamus, qui nec fidei imbecillitatem, nec impium Syna-
 goga decretum illi exprobrant, mox surgit, ut cum illo domum abeat, ita nimirum illius infirmitati
 ipse accommodans, & ista mora ad manus miraculum sibi viam struens, dum puellam interea omnino
 morti pacitur, & mortuam postea resuscitat. Est haec magna Christi facilitas, qui cum nostram sa-
 lutem sitiat, omnes laborantes ad se inuitat, nec aliquem ad se venientem rejicit. Exempla huius
 multa Evangelistae commemorant, in quibus apparet, illum nec pristinum vitae genus, nec etiam hosti-
 litate erga se animos ipsi exprobrauisse, qui ab ipso edoceri, cumq; eo in gratiam redire cupiebant. Arguit
 hoc illorum stultitiam, qui illi rigorem quandam affingunt, propter quem nobis apud illum infinitis
 intercessoribus sine aduocatis opus sit, cum tamen hostie etiam non minori facilitate se nobis per Ver-
 bum & Sacramenta offerat. Interim meminimus, nobis quoque hanc illius facilitatem imitandam
 esse, ne quid ipsi exprobremus, qui nostra ope indigent, sed postea veterum iniuriarum memoria, ea pra-
 sumus, ad quae per Christianae cbaritatis leges obstringimur.

Christus tamen
 infirmitati illi
 dulget.

Postea quod de populo dicitur, qui illum caernatim secutus est. Soler enim vulgus rerum noua-
 rum studio ardere, & fortune applausum sequi, quae iam arridere videbatur, cum Synagoga prin-
 cipem à Christo opem petere viderent. At qui hoc animo praedicti sunt, postea in periculis deficiunt.
 Nam ut poeta ait: Mobile mutatur semper cum principe vulgus. Quod istis etiam accidisse, Euan-
 gelica historia suo loco abunde testatur. Miserimum ergo est illud hominum genus, qui à vulgi sa-
 uore pendentes, carnem brachium suum faciunt. Nostrum fuerit, Deo confidere, & Christum Iesum,
 filium nostrae aeternitatis unicum, vera fide sequi, ut cum eodem olim in caelis viuere & regnare li-
 ceat. Ipsi debetur benedictio, honor, gloria & potestas in aeternum. Amen.

Vulgi curio-
 sitas.
 Luce 23.
 Ierem. 17.

Et mulier quaedam, quae erat in fluxione sanguinis annos duode-
 cim, fueratq; multa perpeffa à multis medicis, & insumperat omnia
 sua, nec quicquam adiuua fuerat, sed potius in deterius uenerat: Cum au-
 tē disset de Iesu, uenit in turba à tergo, & tetigit uestimentum eius. Dice-
 bat enim: Si uel uestimenta eius tetigero, serua bor. Et statim exaruit
 fons sanguinis eius, & sensit corpore, quod sanata esset ab eo flagello.

